

DE WRAAK VAN MENEER JULES

Guy Prieels, Houtekiet,
329 blz., € 19,99.

★★★★★

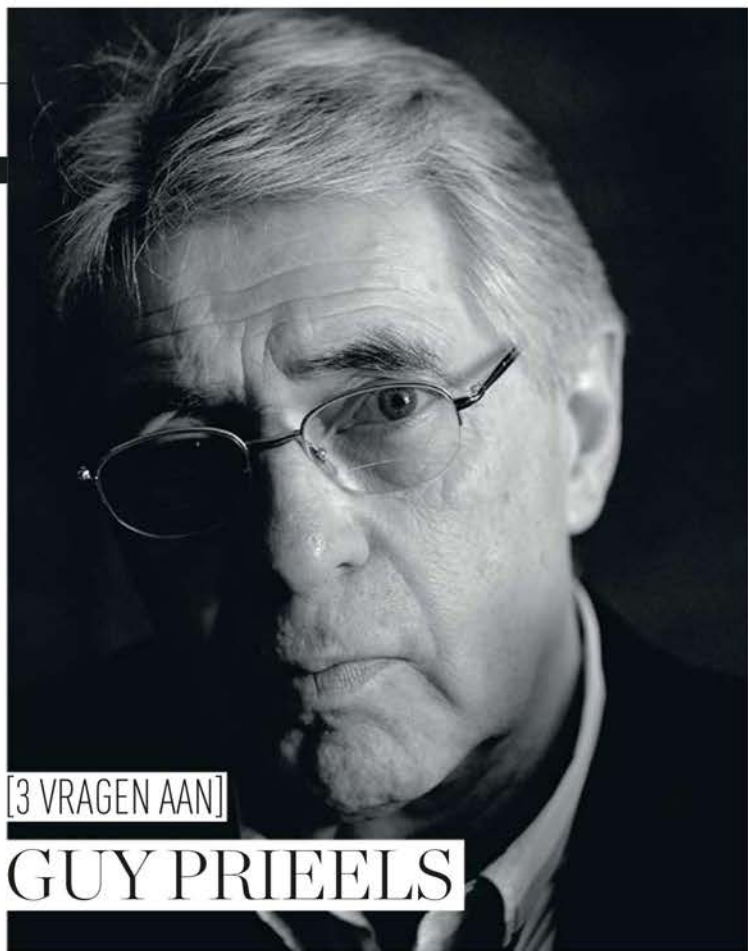
Eerste zin *Het konijntje voelde nog lauw aan.*

'Misdaadroman' staat volstrekt ten onrechte op de cover van *De wraak van meneer Jules*. Hoofdpersonage Hippolyte Pannecoucke is immers geen misdadiger, maar wel een schelm, een man die wapens hanteert en mensen afperst, maar nooit een druppel bloed doet vloeien. Schelmenroman ware dus beter geweest.

Geboren in 1906 ontpopt 'Pliti', zoals hij in het begin van het boek wordt genoemd, zich al gauw van slagersknecht tot drank- en tabakssmokkelaar. Hij kent de duistere bordeelgeheimen van de machtigen, waardoor voor hem deuren opengaan die voor anderen gesloten blijven. Uiteindelijk verzamelt hij zelfs een bende rond zich waarmee hij overvallen pleegt, met als klap op de vuurpijl de diefstal, in 1951, van de lonen bestemd voor de werknemers van een koolmijn. 3.800.000 frank maakt hij buit in welgeteld 80 seconden. 'Meneer Jules' heeft naam gemaakt.

Guy Prieels vertelt Pliti's op feiten gebaseerde verhaal op een nuchtere, snelle en vooral heel erg sympathiserende manier. Af en toe waan je je in een nieuwe versie van *De Witte* en ga je Jules zien als een slachtoffer, waardoor je je zelfs helemaal achter hem schaaft wanneer hij na twintig jaar cel een heuse wraakexpeditie op poten zet tegen degenen die hem hebben verlinkt. Pliti was zijn hele leven op de vlucht, besef je, maar hij heeft van ieder moment genoten. Het enige papierwerk waar hij zich mee bezighield was het tellen van geld, en wie zou daar nee tegen zeggen?

MARNIX VERPLANCKE

[3 VRAGEN AAN]

GUY PRIEELS

Hippolyte Pannecoucke heeft echt geleefd. Wat is uw link met hem?

GUY PRIEELS: In 1951 was ik een knaap van een jaar of twaalf. De kranten stonden toen vol met nieuws over de arrestatie van Pannecoucke, na vijf jaar zoeken en een klopjacht die twee weken duurde. In 1971 was het weer van dat. Hij was net vrij en begon zijn wraakexpeditie. Pas na een dag of tien wisten ze hem terug te vinden, omdat hij precies het tegenovergestelde deed van wat de politie verwachtte. Hij verplaatste zich bijvoorbeeld per trein en met de bus. Veel van wat ik beschrijf, is mezelf ook overkomen. Als jonge gast woonde ik in Aspelare, tussen Aalst en Geraardsbergen. Tegenover ons huis was een café waar de boeren uit de buurt hun illegale jenever lieten proeven. Ik wist dus precies hoe Pannecoucke in de drank-smokkel was beland.

Waarom heb je van hem een sympathieke boef gemaakt?

PRIEELS: Omdat ik anders de waarheid geweld zou aandoen. Ik heb met mensen gesproken die hem gekend hebben en iedereen zei hetzelfde: dat hij een echte schelm was. Hij kon het stelen en overvallen niet laten. Hij hield zich een paar maanden gedeisd en begon opnieuw. Hij heeft enorm veel geld gestolen, maar hij leefde ook op grote voet, alsof hij beseftte dat alles tijdelijk is en hij wilde genieten zolang het kon. Maar hij was meer dan zomaar een dief. Hij heeft veel mensen geholpen die in nood zaten, ook tijdens de Tweede Wereldoorlog. Hij was een soort Vlaamse Robin Hood.

Ben jij zelf in feite ook niet zo'n schelm, maar dan zonder misdaden?

PRIEELS: In de jaren zestig heb ik nog gezongen en is er zelfs een plaat van mij uitgekomen, met hoesteksten van Johan Anthierens. In dezelfde periode schreef ik een toneelstuk. Alleen beseftte ik al gauw dat de literatuur een gezin met drie kinderen nooit in leven kon houden. Dus ben ik in de zakenwereld gegaan en heb ik een galerie opengehouden in Knokke. Van schrijven kwam niets meer in huis tot na mijn pensioen. Mijn vrouw gaf me toen een laptop en zei: 'Doe nu eindelijk eens wat je altijd al wilde doen.' En toen heb ik *Duisterlicht* geschreven, een roman, deels autobiografisch, waarin ik mezelf inderdaad neerzette als een schelm. (M.V.)

KnackFocus.be 47

Knack/Focus Knack 08/06/2016, bladzijden 46 & 47

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Knack/Focus Knack

